

فعال صنفی:

حقوق کارگران باید با اختصاص بسته‌های حمایتی، ترمیم شود

دبیر کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران بر ضرورت ترمیم دستمزد کارگران و جبران هزینه‌های معیشتی آنها تاکید کرد و گفت: انتظار داریم در بحث حمایت‌های نقدی یا غیرنقدی و اختصاص سبد کالا یا کالاپرگ خانوارهای کارگری هم مدنظر قرار گیرند. هادی ابوی در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: هزینه‌های سبد معیشت کارگران به دلیل افزایش اجاره‌بها و هزینه‌های خوراک و درمان افزایش یافته و مازان نقطه مطلوبی که کارگران در شرایط موجود از یک‌راه‌نسی بر خوردار باشند، فاصله زیادی داریم. وی ادامه داد: طبق آمارها سهم دستمزد در قیمت تمام‌شده تولید بین ۷ تا ۸ درصد است و نمی‌تواند در تورم با افزایش قیمت‌ها تاثیرگذار باشد لذا افزایش نرخ تورم را باید در بخش‌های دیگر جست‌وجو کرد. ابوی تصریح کرد: با توجه به افزایش هزینه‌های زندگی و عقب‌ماندگی مزدی کارگران از سال‌های گذشته لازم است ترمیم حقوق کارگران در دستور کار قرار گیرد زیرا طبق گزارش‌ها، در سال جاری ماندگاری در مشاغل ۳۰ درصد افزایش یافته و افزایش ۵۷ درصدی دستمزد در این زمینه اثرگذار بوده است. وی با تاکید بر حمایت دولت از تولید و کارفرمایان گفت: اگر کارفرمایان در زمینه حق بیمه، مالیات و تامین مواد اولیه حمایت‌بینند از افزایش حقوق کارگران استقبال می‌کنند. دولت باید در بحث تعیین دستمزد به نقش و تعهد خود در قبال هم کارگر و هم کارفرما عمل کند.

■ ■ ■

نماینده قروه:

اجازه ندهید سفره خانوار ایرانی بیشتر از این به تاراج برود

نماینده قروه و دهگلان در مجلس تاکید کرد: اگر اقتصاد به معنای واقعی مردمی و بستر برای سرمایه‌گذاری حمایت از تولید فراهم نشود حل مشکلات اقتصادی امکان‌پذیر است. به گزارش خبرگزاری خانه ملت، پرویز اوسطی در نشست علنی دیروز مجلس خطاب به رئیس‌جمهور و هیأت دولت گفت: امروز دشمن اصلی جامعه فقر، بیکاری، ناداری، گرانی، تورم، کاهش ارزش پول ملی، افزایش فاصله طبقاتی، تبعیض بین طبقات حقوق‌بگیر، گرانی مسکن و خودرو، تامین‌نیاجات عمومی، آسیب‌های اجتماعی و جان‌کلام عدم تناسب نظام بودجه‌ریزی و برنامه‌ریزی با نیازها و ظرفیت‌های مناطق مختلف کشور است که نشان از حکمرانی ضعیف دولت در حوزه اقتصادی دارد. وی ادامه داد: دکتر نیسی! اجازه ندهید سفره و معیشت خانوار ایرانی بیشتر از این به تاراج برود. در جامعه‌ای که فقر لانه‌کند خبری از آرامش و نشاط نیست. حل مشکلات اقتصادی کشور به عمر حضرت نوح می‌خواهد تا صبر حضرت ایوب.

■ ■ ■

حقوق کارگران ا روند باز هم به تعویق افتاد

کارگران مجتمع تجاری اروند در استان خوزستان، دو ماه معوقات مزدی طلبکارند. به گفته آنها، اخیرا مدیرعامل شرکت توسعه و سرمایه‌گذاری اروند تغییر کرده و این موضوع باعث به تأخیر افتادن حقوق کارگران شده است. تعدادی از این کارگران که قبل از تغییر کارفرمای اصلی، مطالبات‌شان بعد از چندین سال به‌روز شده بود، به این‌لنا گفتند: در این اوضاع اقتصادی که قیمت‌ها مدام در حال افزایش است، مسئولان این مجتمع بزرگ نسبت به پرداخت به‌موقع حقوق کارگران بی‌اعتنا هستند. این کارگران با اشاره اینکه حدود ۸۰ نفر در بخش‌های نگهبانی، تأسیسات، برق، خدمات و فضای سبز در چهار مجموعه مشغول کار هستند، افزودند: در حال حاضر دو ماه حقوق کارگران پرداخت نشده و آخرین حقوقی که دریافت کرده‌ایم حقوق مهر ماه بوده که با دو ماه تأخیر در دی ماه پرداخت شد. کارگران بابیان اینکه برای پرداخت مزد بارها با پیمانکار، کارفرمای اصلی و مسئولان منطقه تجاری اروند صحبت کرده‌ایم، افزودند: بعید می‌دانیم پیمانکار بتواند به این زودی بدهی خود را به صورت کامل به کارگران پرداخت کند. شواهد بیانگر این موضوع است که مشکلات کارگران مجموعه تحت مدیریت شرکت توسعه و سرمایه‌گذاری اروند همچنان ادامه دارد. به گفته آنها، با توجه به اینکه مبلغ طلب کارگران از پیمانکار هر ماه بیشتر می‌شود، بنابراین از مدیران منطقه آزاد تجاری اروند درخواست داریم همان‌قدر قایل تمهیدات قابل قبولی برای به‌روز شدن مطالبات کارگران بر مجموعه شرکت توسعه و سرمایه‌گذاری اروند انجام دهند.

نسرین هزاره مقدم

اگر از مناطق شمالی شهرها به سمت جنوب شهر پیش برویم و از کلان‌شهرها به سمت مناطق حاشیه‌ای یا روستاها حرکت کنیم، حوزه‌های پرخطر برای اشتغال زنان را بیشتر می‌بینیم. از یک سو اجبار به اشتغال در هر فرصت شغلی نصفه‌نیمه و غیرشایسته است و از سوی دیگر، عدم نظارت بر اشتغال زنان و اجازه ندادن به ساز و کارهای سازماندهی ست تا زنان بتوانند از آن طریق احقاق حق کنند.

با این وجود، زنان در معرض خطر در آمارهای رسمی همیشه غایبند. کارگاه‌های غیررسمی بسیاری در حاشیه شهرها برپا می‌شوند که از نیروی کار ارزان زنان به خصوص زنان سرپرست خانوار و حاشیه‌نشین به عنوان ابزار سودجویی بیشتر سود می‌برند. «مریم» یکی از این زنان است که در یک کارگاه سبزی‌پاک‌کنی در حاشیه تهران، حوالی اسلامشهر به صورت روزمزدی کار می‌کند. دستمزد او در صورت اینکه تمام ماه راسر کار بیايد، به پنج میلیون تومان نمی‌رسد. نه از بیمه خبری هست و نه از لباس کار و غذا و نه سرویس رفت و آمد.

او که به نوعی مثالی برای حضور رنج‌آور زنان در فضای غیررسمی

اقتصاد کشور است، مشاغل مقطعی، فصلی و بدون آتیه بسیاری را در ظرف کمی بیشتر از پنج سال تجربه کرده است. اول، یک کارگاه خیاطی زنانه که به اعتقاد او، یکی از بهترین‌ها بود چرا که کارفرما، زن بود و شرایط خانم‌های کارگر را بهتر می‌فهمید اما به خاطر ورشکستگی و ورود لباس‌های ارزان قیمت خارجی به بازار، تعطیل شد. بعد یک کارگاه کشاورزی که کار بسیار سختی بود، بعد مزرعه پرورش ماهی که بعد چند ماه دست به تعدیل زد و حالا هم سبزی‌پاک‌کنی در اسلامشهر.

«از خانه پنج صبح با مینی‌بوس می‌روم. غذای معمولاً نان و پنیر است و به خانه که برمی‌گردم هوا تاریک شده. دو بچه دارم که مجبورم هر جور شده خرج‌شان را در بیاورم. من یک مادر تنها و مستاجر هستم اما هیچ

یعقوبیان: محدودیت در فرصت‌های شغلی، منجر به تقاضای بیش از حد بانوان برای استخدام شده. متأسفانه کارفرمایان از این فضا سوءاستفاده می‌کنند و به کارگیری نیروهای زن با دستمزد کمتر در اولویت برنامه‌هایشان است

هشت ماه از اجرای سیاست اقتصادی دولت مبنی بر حذف ارز ترجیحی به منظور کاهش کسری بودجه، واقعی‌سازی قیمت‌ها و هوشمندسازی بارانه‌ها می‌گذرد. دولت مدعی بود کالاهایی که با ارز ۴۲۰۰ تومانی وارد کشور می‌شود با نرخ ارز آزاد به دست مصرف‌کننده می‌رسد و باعث ایجاد رانت برای واردکنندگان شده بود. لذا بر این بودند با افزایش نرخ ارز کالاهای وارداتی، رانت‌دعایی را کاهش داده و درآمدهای حاصله را به شهروندان بدهند.

به‌رغم این ادعاها، در گروه‌های کالایی مانند دارو، آرد صنف و صنعت، روغن، مرغ، گوشت و... جهش‌های قیمتی هنگفتی پدید آمد تا جایی که دولت مجبور شد طی یک مصوبه حقوق برخی کارکنان و بازنشستگان را مجدداً افزایش دهد و شاهد افزایش نرخ ارز در بازارهای مختلف پولی از جمله سامانه‌نیمابازار آزاد باشد. همچنین رئیس کل بانک مرکزی در واکنش به نایب‌سامانی‌های پدید آمده بر کنار شده و «محمد مخبر» معاون اول رئیس‌جمهور و مهم‌ترین حامی این طرح در گفت‌وگویی گفته است که دولت می‌خواهد ارز کالاهای اساسی را به مدت دو سال ثابت نگه دارد؛ ایده‌ای که در تناقض با طرح اولیه دولت با عنوان «جراحی اقتصادی» است.

در همین زمینه «احمد علیرضاییگی» نماینده منتقد حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی به جماران گفت: از اینکه پیش‌بینی‌های ما درست از آب درآمده، ناراحتیم. کاش آنچه دولت می‌گفت درست از آب در می‌آمد اما وقتی کسی گندم می‌کارد نباید انتظار برداشت گلایی داشته باشد! بخش اصلی نارضایتی‌ها و مشکلات معیشتی مردم که در کشور ما پدید آمده به این رویه نادرست حذف ارز ترجیحی برمی‌گردد. بدیهی بود چنین اتفاقاتی رخ دهد. بدون اینکه در نظر بگیریم چه بر سر مردم خواهد آمد، چنین سیاستی پیش گرفتیم و الان شاهد یک عقب‌گرد هستیم، به گونه‌ای که می‌خواهند ارز ۲۸۵۰۰ تومانی برای واردات کالا و ماشین‌آلات ملایک قرار بگیرد. وی افزود: تجربه سال‌های پس از پیروزی انقلاب، نشان داده که سیاست اقتصادی مبتنی بر جبر و زور نمی‌تواند راهگشا باشد. راه‌برون رفت از شرایط موجود اقتصاد و سیاست، مشارکت دادن مردم در این دوره عرصه تعیین‌کننده است. در

نهاد یا ارگانی به فکر نیست. حتی یک چهار دیواری ۳۰ متری سهم من نشده...». اینها بخشی از درد دل‌های پر از بغض مریم است، زنی مثل هزاران زن دیگر که حتی به اندازه یک شماره بیمه تامین اجتماعی، هویت اجتماعی ندارند. حق مشارکت این زنان در تعیین سرنوشت و در مداخله برای بهتر کردن شرایط، در حد صفر است.

نرخ مشارکت اجتماعی زنان کارگر در حد صفر است

«سیمین یعقوبیان» از فعالان صنفی کارگری، نرخ مشارکت نزدیک به صفر درصدی را مختص به زنان در کارگاه‌های غیررسمی نمی‌داند و به فقدان حق تشکیل‌یابی و سازمان‌دهی صنفی برای زنان کارگر به عنوان یک معضل اجتماعی اشاره می‌کند و می‌گوید: «زنان کارگر هیچ کجاصدا ندارند».

او اضافه می‌کند: زمانی که می‌خواهیم از توسعه اجتماعی و اقتصادی و اجرای عدالت و تحول کمی و کیفی جامعه سخن بگوییم، نمی‌توانیم نقش بانوان را نادیده بگیریم. صرفاً نباید در ابعاد سیاسی و به‌طور مثال در زمان انتخابات سیاسی واخذ رای، از بانوان و میزان مشارکت آنها نام برد. مشارکت زنان در عرصه‌های مختلف اجتماعی و

کاش گذر بازرسان اداره کار به حاشیه‌ها هم می‌افتاد

زنانی که «قدرت مطالبه‌گری» ندارند

اقتصادی، واقعی‌ترین و اصلی‌ترین چهره مشارکت است. زنان کارگر اساساً تشکلی ندارند. میزان مشارکت آنها در همین تشکلهای رسمی وزارت کار چقدر است و در کارگاه‌هایی که اصولاً کارگران آنها زن هستند، چقدر اجازه ایجاد تشکل صنفی داده می‌شود؟

یعقوبیان به ضرورت مشارکت زنان در سطوح عالی تشکلی‌یابی اشاره می‌کند و می‌گوید: امروز بانوان در بخش‌های مختلف تولیدات صنعت تا کشاورزی نقش غیرقابل‌انکاری دارند اما محدودیت در فرصت‌های شغلی، منجر به تقاضای بیش از حد بانوان جهت استخدام شده که متأسفانه کارفرمایان از این فضا سوءاستفاده می‌کنند و به کارگیری نیروهای زن با دستمزد کمتر را در اولویت برنامه‌هایشان قرار می‌دهند. بدون تردید یکی از مسیرهای اصلی ریل‌گذاری مطالبات زنان، میزان مشارکت آنها در تشکل‌های عالی استانی و کشوری ست. با حضور در تشکل‌ها می‌توان به مسئولان امر دسترسی داشت و برقراری عدالت جنسیتی را به عنوان یک مطالبه اصلی با قدرت پیگیری کرد.

حوادث کار برای زنان کارگر غیررسمی

بی‌صدایی زنان کارگر و عدم تاثیرگذاری آنها در معادلات

اقتصادی و شغلی، یک نتیجه دردناک دیگر هم دارد؛ زنانی که در این بی‌صدایی، جان عزیز خود را بابت سهل‌انگاری کارفرمایان و بی‌توجهی دولتی‌ها در حوادث کار از دست می‌دهند. زنانی که همان فقدان هویت اجتماعی تاثیرگذار، مرگ آنها را فقط به دو سطر خبر کوتاه در کتب‌های فضای مجازی و رسانه‌ها محدود می‌کند، در حالی که سوالاتی مثل «چرا می‌میرند» و «در شرایطی که یک بیمه تامین اجتماعی ندارند، خانواده‌های بی‌سرپرست آنها پس از این فقدان نااعدلانۀ چطور قرار است امرار معاش کنند» هرگز پاسخی نمی‌یابند.

«ساعت ۱۴:۴۴ دهم دی ماه، یک خانم کارگر در شهرک صنعتی یزد غرق شده که علت حادثه هنوز مشخص نیست اما فرد حادثه‌دیده قبل از رسیدن نیروهای اورژانس فوت شد». این جمله کوتاه یازدهم دی ماه، در رسانه‌ها منتشر شد. اخباری که اورژانس و نهادهای متولی دادند، فاقد هر نوع جزئیاتی ست. مشخصات فردی این زن و کارگاه محل اشتغال، اعلام نشده چون مطالبه‌گری برای علت مرگ و لزوم پرداخت خسارت توسط مقصران حادثه، به دلیل بی‌صدایی و بی‌تشکلی زنان کارگر ابتدا به جایی نمی‌رسد.

زنان حاشیه‌ها و شهرستان‌های

هزاران زن کارگر حتی به اندازه یک شماره بیمه تامین اجتماعی، هویت اجتماعی ندارند. حق مشارکت این زنان در تعیین سرنوشت و در مداخله برای بهتر کردن شرایط، در حد صفر است

دورافتاده، مدام در معرض این دست‌حادثه‌های مرگبار قرار دارند. در روزهای انتهایی آذر، حادثه آتش‌سوزی مینی‌بوس کارگران فصلی زن در بروجن چهارمحال و بختیاری، یکی از دلخراش‌ترین حوادث کار در ماه‌ها و سال‌های اخیر بود. در این حادثه، شش زن کارگر فصلی، از قماش همان بی‌صدایان که هم روستایی بودند و هم فاقد بیمه، جان خود را از دست دادند. از خیل حادثه‌دیدگان آن روز، هنوز دوزن با سوختگی بالا در بیمارستان بستری هستند. آینده و معیشت فرزندان بازمانده این هشت زن، در ابهام سنگین قرار دارد. چه کسی متولی «تامین نان» برای این بازماندگان داغ‌دیده است؟

مرگ بی‌صدای زنان کارگر فصلی و حاشیه‌نشین، البته اتفاق نادری نیست. هشتم شهریور بر اثر برخورد یک دستگاه تریلی با مینی‌بوس حامل کارگران فصلی در محور جاده‌ای شهرک اندیشه و پل کابلی شهر شوشتر در استان خوزستان، ۱۶ نفر کشته و ۹ نفر مصدوم شدند. جان‌باختن این حادثه از کارگران مزرعه کشاورزی بودند که از محل سکونت خود در حال حرکت به محل کار بودند. ۱۰ نفر از کارگران متوفی، زن بودند، زنانی سرپرست خانوار که هیچ‌کدام بیمه نداشتند.

زنان کارگر

قدرت چانه‌زنی ندارند

این سپاه در دناک را می‌توان

همین‌طور ادامه داد. رنج بی‌صدایی

زنانی که قدرتی برای مطالبه‌گری

ندارند، جانگاہ است و عواقب بسیار

در دناک دارد. یعقوبیان در مورد

این رنج مکرر می‌گوید: متأسفانه

باز هم از این حوادث مرگبار اتفاق

خواهد افتاد. او فوراً اضافه می‌کند:

«تا زمان قدرت مطالبه‌گری و جایگاه

اجتماعی نداشته باشند، نمی‌توانند

برای بهبود اوضاع چانه‌زنی

کنند».

مجلس مطرح می‌شود اما در روزی که باید تصمیم گرفته شود، وظایف نمایندگی

ادامی شود.

افزایش قیمت حامل‌های انرژی را کلید زده‌اند

بیگی همچنین درباره نگرانی‌ها در مورد افزایش نرخ حامل‌های انرژی به

عنوان سیاست جدید دولت برای کسب درآمد، گفت: وقتی رئیس سازمان برنامه

را به مجلس فراخواندیم که توضیح دهد چرا تخصیص‌های مربوط به تبصره ۱۸

عملیاتی نشده، میر کاظمی خیلی صریح بیان کرد شما اجازه افزایش حامل‌های

انرژی را ندادید و عملیاتی شدن این مصوبه با افزایش قیمت حامل‌های انرژی

امکان‌پذیر است. او با زبان بی‌زبانی می‌گفت اگر می‌خواهید کسری برطرف شود

باید به افزایش قیمت حامل‌های انرژی تن دهید در صورتی که شرایط فعلی جامعه

ما به هیچ عنوان اجازه دست بردن در این قیمت‌ها را نمی‌دهد. البته افزایش قیمت

پلکانی گاز که در روزهای گذشته رخ داد عملاً آغازی بر افزایش قیمت حامل‌های

انرژی است و حتماً دولت تلاش خواهد کرد در قانون بودجه تغییرهای قابل توجهی

در این خصوص اعمال کند.

دخل و خرج مردم و دولت باید واقعی شود

وی در پایان خاطر نشان کرد: باید به سمت واقعی‌سازی اقتصاد برویم، یعنی

هم دخل و خرج مردم باید واقعی شود و هم دخل و خرج دولت. این اتفاق زمانی

رخ می‌دهد که در کشور برای سرمایه‌گذاری امنیت ایجاد کنیم. این نگرشی که

الان وجود دارد اساساً راه‌ای برای جلوگیری از خروج سرمایه یا سرمایه‌گذاری

در کشور را متصور نمی‌کند. آنچه که هم اکنون رخ می‌دهد به مشارکت اقتصادی

و سیاسی مردم منجر نخواهد شد. دولت باید در نیمه آذر قانون بودجه را تحویل

می‌داد اما قانون برنامه هفتم هم همچنان در هاله‌ای از ابهام است. به نظر می‌رسد

نئوتانیسم اسال به بررسی بودجه برسیم و ناچاراً دولت باید با بودجه سه دوازدهمی

سر کند.

دولت گندم کاشته و توقع برداشت گلایی دارد

بیگی: بخش اصلی مشکلات معیشتی مردم ناشی از حذف ارز ترجیحی است

حوزه اقتصاد سهمی برای مردم قائل نشدیم و همین سبب بی‌ثباتی اقتصادی، فرار سرمایه و... شده است. هر چه زودتر باید به نگرش نادیده گرفتن مردم در سیاست و اقتصاد خاتمه دهیم.

قبیله‌گرایی سیاسی در مجلس مانع از نظارت است

نماینده تبریز در مجلس درباره اقدامات مجلس برای بررسی این سیاست شکست‌خورده گفت: پیگیر هستیم اما وقتی ۲۲۰ نفر از رئیس‌جمهور فعلی خواسته بودند که کاندیدای انتخابات شود یا ۲۵۰ نماینده خواستار کنارگیری سایر کاندیداها به نفع رئیس‌شده بودند، فضای حاکم بر مجلس را روشن می‌کند. در موضوع استیضاح که یکی از بدیهی‌ترین ابزار مجلس برای اعمال نظارت است، به‌رغم اتفاقاتی که در حوزه وزارت صمت به ویژه در موضوع خودرو رخ داد، دیدیم که مجلس مجدداً به همان اندازه روز رأی اعتماد، به وزیر صمت داند. این قبیله‌گرایی سیاسی مانع از اعمال وظایف نظارتی مجلس شده چرا که حرف‌ها و مطالبی در